

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 13 lutego 2025 r.

DNR-1.720.37.2024.JG

DECYZJA nr DNR-1/4/2025

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222: dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: huśtawka dla niemowląt Kinderkraft, model: MINKY, nr partii: KK20210915, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę 4Kraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, polegające na ryzyku uszkodzenia ciała użytkownika, i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. huśtawki dla niemowląt Kinderkraft, model: MINKY, nr partii: KK20210915, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę 4Kraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę 4Kraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 6 027,00 zł (słownie: sześć tysięcy dwadzieścia siedem złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach.

Uzasadnienie

Pismem z 17 czerwca 2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) akta kontroli nr NRB.8361.30.2024 i NRB.8361.96.2024 dotyczące produktu: huśtawka dla niemowląt Kinderkraft, model: MINKY, nr partii: KK20210915 (dalej: „produkt” lub „huśtawka”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu.

Kwestionowany produkt to bujaczek dla niemowląt o masie ciała od 0 do 9 kg, wykonany z elementów metalowych oraz z tworzywa sztucznego. Składa się z podstawy, do której zamocowany jest elektrycznie sterowany bujaczek oraz odpinanej karuzeli z trzema kolorowymi zabawkami. Siedzisko stanowi materiałowe poszycie oraz odpinana poduszeczka pod główkę dziecka. Bujaczek wyposażony jest także w 5-punktowe pasy bezpieczeństwa z możliwością regulacji. Dodatkowe akcesoria stanowią moskitiera oraz kabel USB. Produkt posiada możliwość odtworzenia 8 melodii wraz z regulacją głośności oraz wyłącznik czasowy (możliwość ustawienia funkcji bujania na 10, 20 lub 30 minut). Na kartonowym opakowaniu znajdują się m.in. następujące informacje: BRAND: KINDERKRAFT, CATEGORY: BABY SWING, MODEL: MINKY, CARTON SIDE 37 x 14 x 61,5 cm, COUNTRY OF ORIGIN: PRC, Producent/Manufacturer: 4Kraft Sp. z o.o., ul. Tatrzńska 1/5, 60-413 Poznań, Poland, EN 16232:2013+A1:2018, kod EAN: 5902533909063.

Podczas kontroli inspektorzy Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbkę huśtawki i przekazali ją do badań laboratoryjnych w Instytucie Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach. Badania miały na celu ustalenie, czy produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwzględnieniem wymagań bezpieczeństwa określonych w normie PN-EN 16232+A1:2018-11 *Artykuły dla dzieci. Huśtawki dla niemowląt* (dalej: „norma”).

Ze sprawozdania z badań 110/DLS/2024 z 21 maja 2024 r. wynika, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w niżej wymienionych punktach normy:

- pkt 8.4.1.1 *Zagrożenie mechaniczne. Zagrożenia upadkiem dziecka. Kąty*, ponieważ:
 - kąt δ pomiędzy siedziskiem i linią poziomą $(-12\pm 1)^\circ$ i jest mniejszy niż 0° (siedzisko poniżej poziomu);
 - kąt β pomiędzy oparciem i linią poziomą wynosi $(-2\pm 1)^\circ$ i jest mniejszy niż 0° (oparcie poniżej poziomu).
- pkt 8.8.1 *Zagrożenia mechaniczne. Zagrożenia związane z zadławieniem i połknięciem. Wymagania*, ze względu na oddzielnie się rzepu z pasa krokowego, który mieści się całkowicie w cylindrze do badania małych elementów.

Stwierdzone nieprawidłowości związane z niespełnianiem wymagań określonych w pkt. 8.4.1.1 normy mogą skutkować upadkiem dziecka, w wyniku którego może ono doznać urazów ciała (np. otarcia/siniaki, opuchlizna, obrzęk). Natomiast niezgodności związane z niespełnianiem wymagań określonych w pkt. 8.8.1 normy, mogą skutkować oddzieleniem się małego elementu, które dziecko może próbować połknąć, co z kolei stwarza ryzyko zadławienia. Inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż huśtawka nie jest bezpieczna, a ryzyko związane z jej użytkowaniem określili na poziomie wysokim.

W związku z tym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572; dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 12 lipca 2024 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa huśtawki oraz w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, a także obowiązku poniesienia kosztów badań laboratoryjnych tego produktu. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o określenie jej roli w obrocie produktem oraz przekazanie m.in. pełnej listy dystrybutorów kwestionowanego produktu, a także oświadczenia dotyczącego średniej ceny sprzedaży huśtawki. Dodatkowo Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących huśtawki oraz zapytał, czy w związku z umieszczeniem na produkcie numeru normy EN 6232:2013+A1:2018 strona postępowania posiada dokumenty potwierdzające zgodność produktu z wymaganiami tej normy, a jeśli tak - wezwał ją do ich przekazania.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK 12 sierpnia 2024 r., strona postępowania oświadczyła, że jest „wytwórcą huśtawki”, którą zakupiła od chińskiego dostawcy w liczbie 800 sztuk. Ponadto oświadczyła, że ten model wprowadziła na rynek po raz pierwszy w 2018 r. Huśtawka dla niemowląt Kinderkraft MINKY, nr partii KK20210915 sprzedawana była głównie za pośrednictwem dystrybutorów, którym sprzedano 787 egzemplarzy, a do indywidualnych konsumentów trafiło jedynie 13 sztuk. Strona postępowania poinformowała również, że nie otrzymała żadnych informacji na temat wypadków ani skarg konsumenckich, a otrzymane reklamacje dotyczyły brakujących elementów w zestawie lub uszkodzeń w transporcie. Ponadto strona postępowania przekazała raport potwierdzający zgodność produktu z normą EN 16232:2013+A1:2018.

Pismem z 21 sierpnia 2024 r. organ nadzoru poprosił o uzupełnienie informacji dotyczących danych podmiotów, które zakupiły produkt oraz poprosił o wskazanie dokładnej liczby egzemplarzy produktu sprzedanych w ostatnich 5 latach.

Pismem z 29 sierpnia 2024 r. strona postępowania przekazała alfabetyczną listę dystrybutorów huśtawki oraz wskazała, że w ostatnich 5 latach dystrybutorom sprzedała 31 645 sztuk huśtawki Kinderkraft MINKY, a klientom indywidualnym - 1 993 sztuk.

Pismem z 17 września 2024 r. Prezes UOKiK poprosił o wskazanie analogicznych danych dotyczących tylko kwestionowanej partii produktu, tj. partii KK20210915.

Pismem z 25 września 2024 r. strona wyjaśniła, że huśtawka dla niemowląt Kinderkraft MINKY, nr partii KK20210915 została wprowadzona na rynek w listopadzie 2021 r. Dystrybutorom sprzedano 787 sztuk, a klientom indywidualnym - 13 sztuk.

Postanowieniem z 1 października 2024 r. wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 35 dni na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę i wezwał ją do przedstawienia dowodów, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania powinna podjąć oraz jakie dowody przedstawić na ich potwierdzenie. Prezes UOKiK wyjaśnił, że wszystkie egzemplarze huśtawki znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów należy od nich odebrać i przedstawić faktury korygujące, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają już produktu na stanie - oświadczenia o nieposiadaniu produktu. Prezes UOKiK wskazał, że w stosunku do zwróconych egzemplarzy produktu powinny zostać podjęte działania polegające na ich zniszczeniu lub zwrocie wycofanych z rynku egzemplarzy huśtawki. Ponadto organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że z uwagi na sprzedaż tego produktu klientom indywidualnym, należy zamieścić - na wszystkich platformach sprzedażowych - ostrzeżenie dla konsumentów informujące o zakazie używania tego produktu wraz ze wskazaniem możliwości jego zwrotu.

Pismem z 12 listopada 2024 r. strona postępowania przekazała wydruk ze strony internetowej z zamieszczonym komunikatem o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz możliwości zwrotu. Ponadto przekazała dowody świadczące o poinformowaniu wszystkich klientów indywidualnych o zagrożeniu stwarzanym przez produkt, 5 oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie oraz wydruki maili wysłane do dystrybutorów w Polsce i za granicą. Oświadczyła również, że w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek produktu będącego przedmiotem postępowania.

Pismem z 27 listopada 2024 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do uzupełnienia braków formalnych 4 oświadczeń, które zostały przekazane w formie kopii niepoświadczonych za zgodność z oryginałem. Poinformował także stronę postępowania, że nie przekazała wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa

UOKiK z 1 października 2024 r. Zwrócił się również z prośbą o wskazanie, czy w wyniku skierowanych powiadomień strona postępowania otrzymała jakieś zwroty produktu.

Pismem z 11 grudnia 2024 r. strona postępowania przekazała poświadczony za zgodność z oryginałem oświadczenia od 4 dystrybutorów oraz przekazała kolejnych 12 oświadczeń o nieposiadaniu produktu na stanie. Oświadczyła także, że wiadomość o nieposiadaniu produktu, przekazana w jej poprzednim piśmie, dotyczyła trzech dystrybutorów z listy. Ponadto strona postępowania przekazała dowody potwierdzające ponowne wysłanie informacji do dystrybutorów pocztą elektroniczną oraz pocztą tradycyjną. Dodatkowo przekazała fakturę potwierdzającą zwrot 5 sztuk kwestionowanego produktu wraz z deklaracją, że zwrócone produkty zostaną zniszczone, zgodnie z cyklicznymi procesami utylizacji towarów.

Pismem z 23 grudnia 2024 r. Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o przekazanie dowodów zniszczenia zwróconych egzemplarzy produktu oraz poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 8 stycznia 2025 r. strona postępowania przekazała protokół likwidacji produktów wraz z dokumentacją fotograficzną. Jednocześnie strona postępowania nie skorzystała z prawa do zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, wprowadził huśtawkę będącą przedmiotem postępowania na rynek i pełni rolę producenta tego produktu w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu produktu podane zostały następujące informacje: „Producent/Manufacturer: 4Kraft Sp. z o.o., ul. Tatrzańska 1/5, 60-413 Poznań, Poland”. Ponadto, kod EAN 5902533909063 umieszczony na produkcie i zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki GS1 wskazuje na tego przedsiębiorcę jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie produktu na rynek. Jednocześnie, w piśmie z 5 sierpnia 2024 r. przedsiębiorca sam określił się jako wytwórca produktu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego

używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Natomiast według art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich, innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Mając na uwadze, że norma PN-EN 16232+A1:2018-11 *Artykuły dla dzieci. Huśtawki dla niemowląt. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa huśtawki, uwzględniając określone w niej wymagania. Ponadto na opakowaniu produktu widnieje oznaczenie „EN 16232:2013+A1:2018”, co stanowi deklarację producenta co do zgodności produktu z normą, a dla konsumentów informację, że oferowany produkt spełnia wymienione w normie wymagania bezpieczeństwa.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania administracyjnego stanowiły ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej, poczynione na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych produktu (sprawozdanie nr 110/DLS/2024 z 21 maja 2024 r.). Stwierdzone w trakcie badań nieprawidłowości związane z niespełnianiem wymagań określonych w pkt. 8.4.1.1 normy mogą skutkować upadkiem dziecka, w wyniku którego małe dziecko może doznać urazów ciała (np. otarcia/siniaki, opuchlizna, obrzęk). Natomiast niezgodności związane z niespełnianiem wymagań określonych w pkt. 8.8.1 normy, mogą skutkować oddzieleniem się małego elementu, które dziecko może próbować połknąć, co z kolei stwarza ryzyko zadławienia, a ryzyko związane z użytkowaniem produktu zostało oszacowane na poziomie wysokim.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia konsumentów (małych dzieci). Strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa produktu, podjęła natomiast działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że 800 sztuk kwestionowanego produktu zostało zakupione w listopadzie 2021 r. (dowód: faktura zakupu + dokumentacja SAD). Następnie 787 sztuk produktu zostało wprowadzonych na rynek za pośrednictwem 59 dystrybutorów, z czego do dystrybutorów w Unii Europejskiej (UE) trafiły 753 sztuki, a 13 sztuk zostało sprzedanych klientom indywidualnym.

W wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie 35 dni strona postępowania poinformowała wszystkich swoich klientów indywidualnych oraz kontrahentów o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz konieczności jego zwrotu, a także zamieściła ostrzeżenie na swojej stronie internetowej. Przekazała 5 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie (w tym jedno dotyczyło trzech różnych podmiotów), a 4 z przekazanych oświadczeń stanowiły niepoświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów.

W kolejnym piśmie strona postępowania przekazała poświadczone za zgodność z oryginałem 4 oświadczenia przekazane wcześniejszym pismem oraz dołączyła kolejnych 12 oświadczeń o braku produktu na stanie. Łącznie strona postępowania otrzymała 19 oświadczeń o nieposiadaniu produktu, a jeden kontrahent zwrócił 5 sztuk produktu. Natomiast 39 dystrybutorów nie udzieliło stronie postępowania odpowiedzi, pomimo kilkukrotnych, udokumentowanych prób nawiązania z nimi kontaktu (zarówno pocztą elektroniczną, jak i tradycyjną; ponadto 16 podmiotów to przedsiębiorcy zagraniczni).

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Niemniej jednak, z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK, że huśtawka nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzając ją na rynek przedsiębiorca 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono

z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przestanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek UE dużą liczbę, tj. 766 sztuk produktu, z czego u konsumentów nadal może pozostawać 761 egzemplarzy produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i stwarzającego wysokie zagrożenie dla grupy konsumentów podlegających szczególnej ochronie (małych dzieci). Warto mieć na uwadze, że produkt należy do tej kategorii artykułów dla dzieci, które po upływie czasu są sprzedawane albo przekazywane innym dzieciom w rodzinie lub wśród znajomych, a co za tym idzie krąg konsumentów narażonych na ryzyko stwarzane przez produkt jest znacznie większy niż to wynika z liczby egzemplarzy wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie strona postępowania podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, w związku z czym organ nadzoru uznał, że zaprzestała ona naruszania prawa, jednak drugi warunek - przestanka znikomej wagi naruszenia prawa - nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przestanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie został spełniony, odstąpienie na podstawie tej przestanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w tym przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania niniejszej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przestanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Z uwagi na niezaistnienie przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. I tak, podstawowym obowiązkiem strony postępowania, pełniącej rolę producenta produktu, jest wprowadzanie na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów (art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Ustalenie, że huśtawka będąca przedmiotem postępowania nie jest produktem bezpiecznym przesądza o naruszeniu tego obowiązku. Wskazać należy, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność. Należy zauważyć, że stopień przyczynienia się strony postępowania do naruszenia prawa był znaczny, gdyż strona postępowania sprzedała aż 787 szt. huśtawki dystrybutorom, zarówno krajowym, jak i zagranicznym, z czego na teren UE trafiły 753 sztuki, a 13 sztuk sprzedała bezpośrednio konsumentom, narażając małych konsumentów na wysokie ryzyko doznania urazów ciała i zadławienie. Ponadto wobec strony postępowania toczyło się w przeszłości postępowanie, którego przedmiotem był produkt dla dzieci, tj. krzeselko do karmienia Kinderkraft 2w1 TIXI. W tej sprawie stwierdzono m.in. nieprawidłowości dotyczące występowania małych elementów (metek) mieszczących się w cylindrze do badań małych elementów, który imituje przełyk dziecka. Wydając decyzję w tej sprawie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że kolejne naruszenie przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów może skutkować nałożeniem na nią kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy, a zatem strona postępowania miała pełną świadomość

grożących jej konsekwencji wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

Kolejną okolicznością obciążającą jest fakt, że produkt był przeznaczony dla grupy konsumentów szczególnie chronionej ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. małych dzieci. Należy podkreślić, że produkt może być przekazywany do użytkowania innym dzieciom, zatem sama huśtawka może być używana przez kilkoro dzieci, co poszerza krąg konsumentów narażonych na wysokie ryzyko stwarzane przez produkt. Nieprawidłowości ustalone w drodze badań laboratoryjnych produktu mogą przyczynić się do powstania urazów ciała oraz do zadławienia się dziecka.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał podjęcie przez stronę postępowania działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę oraz przekazanie dowodów podjęcia tych działań, poprzez poinformowanie wszystkich swoich dystrybutorów oraz wszystkich odbiorców indywidualnych o zagrożeniu i umożliwienie zwrotu huśtawki.

Organ nadzoru uwzględnił również fakt posiadania przez stronę postępowania pozytywnych wyników badań produktu, przez co miała podstawy sądzić, że produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa. Organowi nie jest również wiadome, aby strona postępowania została już ukarana uprzednio za to samo zachowanie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 5 sierpnia 2024 r., z którego wynikało, że średnia cena sprzedaży dystrybutorom wynosiła 182 zł netto, a dla klienta indywidualnego - 224 zł netto. W związku z tym, oszacowana korzyść majątkowa ze sprzedaży 761 sztuk produktu wyniosła 139 048 zł. Określając korzyść majątkową Prezes UOKiK uwzględnił fakt przekazania przez stronę postępowania dowodów potwierdzających wycofanie z rynku 5 egzemplarzy, a także nie uwzględnił 34 sztuk huśtawek sprzedanych poza teren Unii Europejskiej.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, wymierzając karę pieniężną określoną w sentencji niniejszej decyzji (15 000 zł; słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił przede wszystkim wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy zauważyć, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt stwarzający wysokie ryzyko doznania urazów

ciała oraz zadławienia się dziecka, a na skutek podjętych w toku postępowania działań wycofała z rynku oraz zniszczyła zaledwie 5 egzemplarzy huśtawki. Ponadto organ nadzoru uwzględnił fakt jednostkowego charakteru naruszenia (zakwestionowana partia została wprowadzona na polski rynek tylko raz) oraz przekonanie strony postępowania, oparte na pozytywnych wynikach badań laboratoryjnych produktu, o jego bezpieczeństwie.

W opinii Prezesa UOKiK kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną wysokości 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie **14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK** na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Ponadto na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nakłada na 4Kraft sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 6 027,00 zł (słownie: sześć tysięcy dwadzieścia siedem złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach (koszt tych badań ustalono na podstawie faktury VAT nr 00628/DP/2024 z 29 maja 2024 r.). Zgodnie z art. 25a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4, albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111), jest zobowiązany uiścić tę kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie **14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji**.

Zgodnie z art. 143 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 §2 oraz art. 127 §3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt. 3 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 5) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 6) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 7) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 8) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

